

Ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου για τον ιερό πόθο της Αγίας Παρασκευής για τον Χριστό

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου](#)

Η μνήμη της λαοφιλούς Οσιοπαρθενομάρτυρος [Αγίας Παρασκευής](#) μετά ιδιαίτερης ευλαβείας τιμάται από τους πιστούς της παραμεθορίου περιοχής του Βορείου Έβρου, προς τιμήν της οποίας έχουν ανεγερθεί δύο Μονές, στη Νέα Βύσσα και στο Διδυμότειχο. Πλήθος προσκυνητών συρρέει σε αμφότερα τα πνευματικά αυτά προπύργια της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού αυτές τις μέρες, για να τιμήσουν το όνομα του Θεού «ὅτι θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» και να αντλήσουν διδάγματα ζωής από το μαρτύριο και την ιεραποστολική δράση της πανευκλεούς

αθληφόρου και θαυματουργού Αγίας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός το απόγευμα της παραμονής της εορτής χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό και ευλόγησε τους άρτους στην **Ιερά Μονή Αγίας Παρασκευής Διδυμοτείχου**, πλαισιούμενος από τον **Ηγούμενο της Μονής Αρχιμ. Κύριλλο Κολτσίδα**, τον οποίο από καρδιάς συνεχάρη για το ζήλο και την αφοσίωση της διακονίας του γενικώτερα, αλλά και για την φιλότιμη προσπάθεια αυτού και της περί αυτόν μοναστικής αδελφότητας για την εύρυθμο και καλλίκαρπο λειτουργία του ιερού τούτου καθιδρύματος.

Ο Σεβασμιώτατος, με αφορμή τους στίχους του δευτέρου τροπαρίου των προσομοίων του Εσπερινού «Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ὀλοψύχως πόθησα τόν Δεσπότην Χριστόν» μίλησε για τον ιερό πόθο της Αγίας, λέγων: «Επόθησε και αγάπησε τον Δεσπότη Χριστό. Τον αιώνιο Διδάσκαλο, το Νομοθέτη, τον Φιλάνθρωπο, τον Σταυρωθέντα και Αναστάντα Κύριο. Είχε πόθο για κατήχηση, για ιεραποστολή, για λατρεία, για φιλανθρωπία και ελεημοσύνη, για ομολογία πίστεως στον Αληθινό Θεό...

»Με τον ιερό πόθο της προς τον Νυμφίο Χριστό, που έκαιε μέσα στην καρδιά της δεν έμεινε ράθυμη και αδρανής. Παρηγόρησε και μέχρι σήμερα παρηγορεί. Καθοδήγησε και μέχρι σήμερα καθοδηγεί. Δίδαξε και μέχρι σήμερα νουθετεί. Και το μείζον· το χριστιανικό φρόνημά της παρέμεινε σταθερό και ηρωικό, ασάλευτο και ανεπηρέαστο από τις δοκιμασίες, τις απειλές, τον διωγμό και το μαρτύριο...

Και έκλεισε ο Σεβασμιώτατος διερωτώμενος: «Ο δικός μας πόθος άραγε είναι ιερός και άγιος ή ανίερος, γήινος και φθαρτός; Πόθος σαρκός και διαφθοράς; Πόθος θεάματος και ύλης;»

Το πρωί της επόμενης ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίας Παρασκευής Ασημενίου.

Προ του πέρατος της Θείας Λειτουργίας τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των αεροπόρων που έχασαν τη ζωή τους, εκτελώντας το καθήκον τους για την κατάσβεση της πυρκαγιάς στην **Κάρυστο**.

Παρέστησαν ο Δήμαρχος Διδυμοτείχου Ρωμύλος Χατζηγιάννογλου, ο Διοικητής της XVI Μεραρχίας Υποστράτηγος Κωνσταντίνος Καραμανίδης, ο Διοικητής της 30ής Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Ιωάννης Ματθαίου, η Διοικήτρια της Σχολής Δοκιμών Αστυφυλάκων Διδυμοτείχου Αστυνομική Υποδιευθύντρια Αναστασία Πουρναρά, ο πρώην Δήμαρχος Διδυμοτείχου Παρασκευάς Πατσουρίδης και πλήθος πιστών.

Στην πανηγυρίζουσα ωσαύτως Ιερα Μονή Αγίας Σκέπης – Αγίας Παρασκευής στη Νέα Βύσσα της Ευχαριστιακής Συνάξεως προέστη ο ενταύθα παρεπιδημών **Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ναζιανζού κ. Αθηναγόρας, Αρχιγραμματεύς της Επαρχιακής Ιεράς Συνόδου της Αμερικής**, πλαισιούμενος από τον Ηγούμενο της Μονής Αρχιμ. Βαρθολομαίο Αστεριάδη.

Στη συνέχεια, παρουσία του Διοικητού της 3ης Ταξιαρχίας, Ταξιάρχου Θωμά Γερασίμου και πλήθους προσκυνητών, λιτανεύθηκαν η εικόνα και το ιερό λείψανο της Αγίας μέχρι του Αγιάσματος, όπου ευρέθη η εικόνα, προ εκατο και πλέον ετών.

Εκεί εψάλη τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των προγόνων μας, οι οποίοι το 1922 αναγκάστηκαν με την Συνθήκη της Λωζάνης, να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες και πρόσφυγες να μετοικήσουν στη **Νέα Βύσσα**.

